

និពន្ធដោយ៖ អេម ទិត្យស៊ហា និង គុរដោយ ៖ ស្ម គីមសាន

សុភិជាយុមានត្រូវកំងជាងគោ។ នាងអាចមើលបានឆ្លាយយ៉ាងច្បាស់។ ស្ថាបនានីម
តែនាងអាចហើរលើវិនជាងគោ។ សុភិតែងតែហើរឡាត្របយកទីកដីមធ្លាមុនគោជានិច្ច។
ថ្វីនេះនាងហើរចេញឡាត្របយកដូចសួមមួយដង។

សុកី ហេរមកដល់ស្អនធាតិក្រមាត់ទីក។ នាង
ទំល់ធាមួយជំជានគោ។ នាងក៏រអូចា “ហេតុអ្ន
ពួកគេហេរយើតម៉ែ៖ ? ខ្ញុំមកដល់យុវហេរយ។”
កិនធានដីក្រអូបធ្វើឡានាងវំភើបចិត្ត។ នាងបិទ
ក្រុកបណ្តីរ លោតវាំចុះឡើងបណ្តីរ “អ្ន !
ក្រអូបណាស់។”

ក្រោយមកបុងយុំទាំងអស់កីមកដល់។ ពួកគេនាំត្វាបេរជាគ្រូម
ឡាយកដ្ឋាក្នុងស្តុននេះ។ យុំក្បាលធំម្ខាយកីបេរមកកែវ្រសុកីរច
ស្តុរថា “សុកី ម៉ៅចកិនងមិនបេរជាម្ខាយយើង ?” សុកីកីសិច
ចំអកថា “ពួកឯងយើតណាស់ គួរតែរៀនបេរទ្វូចខ្ញុំ។”
យុំក្បាលធំអន់ចិត្តកីបេរចេញឡាយកយុំដើម្បី។

សុភីហេរឡើងខ្ពស់ហេយនិយាយថា “ចាំម៉ែល ខ្លួនប្រមូលទីកដីមទ្វេត្រីន
ជាងគេ !” ចាយចនានាងក៏ហេរចុះមកដល់កិច្ចិកដីមធ្ញា។
នាងហេរប្រមូលពីជាមួយទៅជាមួយ។
នាងមិនវិររល់នឹងអ្នកដៃទេ។
ជូនកាលសុភីភ្លក់ទីកដីមដែលដក់នៅចុងកែសរជាតា។

ព្រះអាគិត្យរៀបលិច សំឡេងបីឱ្យពុពោន្តស្អានធ្វាតា។ យុទ្ធសាស្ត្រ
អស់ខំស្រាក់ស្រាប់ប្រមូលទឹកដីម។ សុភីបិទផ្លូវកប់ពង់
ហើយស្រួលប្រាប់ថា “បងបុន! បំពង់ខ្មែរពេញហើយ!” យុទ្ធសាស្ត្រ
ឯកទីនរណ៍នឹងនាងឡើយ។ សុភីទីនឹងជារំយោល
គិតថា “ខ្មែរសម្រាកលេងបន្ទិចសិនុ”

សុភីដែកសម្បងផ្លូមយដ្ឋានស្របតាម
រំពេចនោះស្របចំណាត់ការយើងឱ្យធានាទណ៌
ស្វាយមួយជំចំម៉ែក។ នានាំរំភ័យបិត្ត
ឈាល់កំតិតថា ជាន់ច្បាស់ជាមាន
ទីកន្លែមប្រើនិងផ្លូមឆ្លាប់មិនខាន។ មិន
បង្កើងយុវរនាងកំហើរសំដោរមួយរោច។

សុភីហើរតាមចន្ទោះមេកណើដែលពាក់ពួនគ្នា មេកខែង
ចូលក្នុង ខ្លែងចេញការងារ នានហើរចូលប្រហោងស្តីកណើ
ដង្គុវស្តី។ វិចនានកិចុកតាំណាក់ទីកដែលជាប់នៅចុងស្តីកណើ។
“ហាហា ពិតជាគ្រោជាក់ស្រួលមែន!”

រំពោចនោះសុភីក៏បង្គង់លេវ្កិន។
នាងយើញសត្វមួយគ្នរទ្រឡាច
កំពុងនោលីសំណាល្យមុខនាង។

មេពីងពាងស្អរដោយសំឡេងបង្គសំង់។
ថា “នាងមិនដែលយើញពីងពាងទេបុ ?”
“ពីងពាង ? ខ្ញុមិនដែលយើញទេ... !” សុភី
ប្រញាប់ផ្ទើយ។

មេពីងពាងលួងលោមថា “ឯងចូលមកលេងសំណាយព្រៃខ្ញុទេ សហ្មាយណាស់!”
មេពីងពាងរតចុះទ្រួងលើសំណាយ។
យើងដូចបែន្ទុកចង់ទៅលេងដ៏រ។
នាងក៏ហើរសំដោសរស់សំពិងពាង។

គ្រាន់តែដល់ភ្លាម នាងយើងមួយកំពុង
ជាប់នៅខ្លួនពីរចា សុភិក់បង្កិលខ្លួនគេចែកតាម^១
ប្រឡាយ៖សំណាត់យ៉ាងរហ័ស។

បុណ្ណោះដើងម្នាងរបស់នាងជាប់ស្តិត
ដោយសរស់ពីងារ។

មេពីងពាងហាមាត់បញ្ចប់
សំដែរកសុភី។ សុភីកើយឡាប៉ែវ
យ៉ាងខ្សោះ។ នាងប្រើងបម្រៃទេះស្ថាប
ខ្សោះ។ “ខ្ញុជាយុលីនជាងគេខ្ញុវិតែ
ចេញទ្វាន។” ពីងពាងធិតមកដល់
សុភីកើបបម្រៃចេញចល្លូម។

ចាយចនាគំប្រញាប់ក្របលម្អិន
ធ្វាន់ (ពន្លឹងដូចមាស)។ “អ្នក!!!
រសជាតិអីអាក្រក់ម៉ែន? ” ទីកដីមធ្វា
លើងក្រពុលធ្វើឲ្យនាងវិលមុខ។
ក្រុកដំឡរបស់នាងចាប់ផើមស្រាវជ្រាវ។

នាងត្រួតអរណាស់ ហើយកំហើស់ដោធ្វើ
ចំម៉ែកនោះ។ នាងបើកក្រុកដំឡរបស់
ចំម៉ែក។ “វាស្ថាតល្អជាងណាស់! ” នាងនិយាយ។

តាមពិតរាជក្រឹត់ជាត្វាពីសដែលចាប់សត្វលើពិធាអាហារ។ យុទ្ធសាស្ត្រកដំបោះហើរចេញពីស្រពាប់ត្ថាន បុន្ញនាងក៏ចាប់ផ្តើមអស់កម្លាំង។ ស្ថាបនាងក៏ទន់ត្រូវការបន្ទិចបន្ទិចមួយ។ ទីបំផុតនាងក៏ស្ថិតិយោប់បាត់ស្ថារតី។

នៅខាងក្រោមចាប់ផ្តើមលិច។ ហួងយុំប្រមូលទីកដែម
វិចរាល់។ ពួកគេតិតចាសុកីប្រហែលជាគ្រប់ឡាសំបុក
មុនហើយ។ យុំទាំងអស់កីនាំត្រូវហើរចេញឡោ។

មេយប្រើបងីតស្តាត់ដ្ឋាន៖ សំឡោងម្នាយបន្ថីឡើង “ភ្លាក់ឡើងទៅ!” សុភិបីកវិកត្រីមួយ យើងពន្លឹកចូចម្នាយ។ នោះគឺសត្វអំពិលអំពេក។

អំពិលអំពេកខំជ្លួយសុភិទ្ធីទ្រឹមទេះស្តាបហើរចេញ។ “តាប់ឡើង ខំហើរទ្រួតសំឡើង!”

រំពោចនោះស្រាប់តែស្រប់ដ្ឋានិទយំពុកគេជាប់។
ដ្ឋាក់បញ្ចូនីកដែលមានភីនសុយមកកាន់តែ
ត្រីន។ អំពីលអំពកស្រក “អូយចិប់ដើម
ណាស់! យើងត្រូវស្វាប់នៅទីនេះមែនទេ ?” សុភី
កីតបថា “ទេ ! យើងត្រូវតែចេញពីទីនេះ។” ចាយច
នាងខំប្រែះធម្ម ទិចដ្ឋាចង។

ទីបំផុតពួកគេក៏អាចចេញមកក្រោចនា ទាំងពីរនាក់អស់កម្បាំងដែកលើដី។

ភ្លាមនោះ សត្វក្រុប កដ្ឋប និងខាងវី កលចចេញកប្បុងសី
ពួកគេ។ សុកី និងអំពិលអំពេកមិនអាចកម្រិះកខ្ពសនាទេ។
ពួកគេកំយយាងខ្សោះ។

សំណងល្អ ហូងយុកមកដល់ល្អមា យុកម្បយនិយាយមកកាន់សុភី ពួកយើងយើញ
បំពង់ងងទុកចោលក៏តាមរក។ “តោះនាប់ឡើង !” ចាយចហូងយុកសុះឡាតិចស្រីរៈ
បន្ទាប់មកក៏នាំយកសុភី និងអំពិលអំពេកហើរចេញឡៅ។

តាមផ្លូវបណ្ឌុយំកែវង្វេងប្រាង៖ នឹងឈើពេក ហើយមានត្បាប្រើន។
អំពិលអំពេកកៅហេក្រុមរបស់គេមកដួយ។ ប៉ុនអំពិលអំពេកកែ
ខំប៉កផ្លូវបណ្ឌុយំ។ ឯសុភីខំបើកកែវកដំឡាបស់នាងប្រាប់ទិសដោ។

យុំទាំងអស់ហើរចេញដូតពីភ្នែងវ៉ោនា ពន្លឹមំពិលអំពេកភ្លើបក្រោតជាថ្មីននៅលើទីវាល។
សុភីនិយាយខ្សោយ “អវគុណបងប្លូនធមាស់! ខ្ញុំសូមទោសចំពោះរឿងកន្លងមក។”
សុភី អំពិលអំពេក និងយុំទាំងអស់
ពាតីមទោរកត្តា។ ក្រោមពន្លឹម
ព្រះចន្ទលើមេយ បរិយាកាស
កាន់តែសិទ្ធិស្អាល។

ចប់

COPYRIGHT PAGE

រូបភាពដោយ ស្តីពីមសាន
អត្ថបទដោយ អេក្រម ទិញ្ញសីហា
រចនាប្លង់ដោយ លី ចំហូ

© មូលនិធីអាសី ឆ្នាំ ២០១៦ ក្រោសិទ្ធិម្បយចំណែក

ស្ថាដែន: គ្រប់គ្រងការពារក្រាមអាជ្ញាប័ណ្ណប្រភេទ Creative Commons Attribution 4.0 Licence (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)។ អ្នកអាចចែករំលែក (ចតចម្លង និងចែកចាយបន្ទាន់កសារនេះ តាមរយៈមធ្យាបាយអ្នកបាន ប្រក្សានូម្រោងអ្នកបាន) និងកែសម្រួល (បញ្ចបជាមួយខ្លឹមសារធ្វើនៅទៀត ផ្តាស់ប្តូរ និងកែចេចចេញពីស្ថាដែន:) ស្ថាដែន: ដោយសេវា សម្រាប់គោលបំណងអ្នកបាន សូមធ្វើតែគោលបំណងពាណិជ្ជកម្ម។ ម្ចាស់អាជ្ញាប័ណ្ណមិនអាចដកហូតសេវាការពេលនេះឡើយ ដែលអ្នកបំពេញទៅតាមលក្ខខណ្ឌនៃអាជ្ញាប័ណ្ណដូចខាងក្រោម៖

ការថ្លែងអំណរគុណៗ អ្នកត្រូវផ្តល់ការថ្លែងអំណរគុណទ្វានសម្រប ដាក់តំណរភ្លាប់ទំនាក់ទំនងទៅកាន់ព័ត៌មានអំពីភាគធ្លាប់ណ្ហាន និងបង្ហាញពីចំណុចដែលមានការ ផ្តល់ជូន។ អ្នកអាចធ្វើបែបនេះក្នុងទម្រង់សមហោតុសមជលណាមួយ ឬនេះក្នុងទម្រង់ដែលមាននូយថា អ្នកផ្តល់ភាគធ្លាប់ណ្ហានដល់ការគាំទ្រដល់អ្នក ឬការរួមចាត់បន្ទាស់ របស់អ្នកនោះទេ។

Illustrated by Sou Kimsan

Written by Iem Tithseihai

Layout by Ly Porhour

Special thanks to Huy Rattana, Soeurm Kakada, Chou Chinith, and the CamAnt Technology team for their help with the Let's Read! E-Books for Cambodian Children, which took place in Phnom Penh on 18 September 2016.

© The Asia Foundation, 2016. Some rights reserved.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 Licence (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). You are free to share (copy and redistribute the material in any medium or format) and adapt (remix, transform, and build upon the material) this work for any purpose, even commercially. The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the following license terms:

Attribution: You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

The Asia Foundation

រូបភាពដោយ សុ គិមសាន

អត្ថបទដោយ ឡើម ទិកសីហា

រចនាទំព័រដោយ លី ប៉ុន្មុន

សូមថ្លែងអំណារគុណជាតិសេសដល់ ហិរញ្ញវត្ថុ សៀម កក្កដា ឬ ឯិនិត និងក្រុមការងារ CamAnt Technology ដែលធ្វើឱ្យដោលការរៀបចំកម្មវិធី ធនលិតសៀវភៅរការអេឡិចត្រូនិច
គោរះគាន! ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើង នៅការធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១៨ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៦ កន្លែងទៅនេះ។

© មូលនិធិភាសី ឆ្នាំ ២០១៦ រក្សាសិទ្ធិមួយចំនួន

ស្ថាដែនេះត្រូវបានការពារក្រោមអាជ្ញាប័ណ្ណប្រភេទ Creative Commons Attribution 4.0 Licence (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)។ អ្នកអាចចែករំលែក (ចែកចែង និងចែកចាយបន្ថន្ទូវកសារនេះ តាមរយៈមធ្យាបាយអ្នកបាន ឬក្នុងទម្រង់អ្នកបាន) និងកែសម្រួល (បញ្ចូលជាមួយខ្លឹមសារធ្វើនៅក្នុងផ្ទាល់ខ្លួន) ស្ថាដែនេះ ដោយសេវា សម្រាប់គោលបំណងអ្នកបាន សូមវិភ័យការណ៍ដូចម្នាត់ ម្នាស់អាជ្ញាប័ណ្ណមិនអាចដកហូតសេវាការបែបនេះឡើយ ដែលបានអ្នកបំពេញទៅតាមលក្ខខណ្ឌនៃអាជ្ញាប័ណ្ណដូចខាងក្រោម៖

ការថ្លែងអំណារគុណ អ្នកត្រូវផ្តល់ការថ្លែងអំណារគុណឡើងបានសម្រប ដាក់តំណារភ្លាប់ទៅការទំនងទៅការពីការបង្ហាញប័ណ្ណ និងបង្ហាញពីចំណុចដែលមានការ ផ្តល់ប័ណ្ណ។ អ្នកអាចធ្វើបែបនេះក្នុងទម្រង់សម្រាប់គោលបំណងអ្នកបាន ឬក្នុងទម្រង់ដែលមាននំយ៉ា អ្នកផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណផ្តល់ការគាំទ្រដល់អ្នក បុករបៀប្រាស់ របស់អ្នកនោះទេ។

Illustrated by Sou Kimsan

Written by Iem Tithseiha

Layout by Ly Porhour

Special thanks to Huy Rattana, Soeurn Kakada, Chou Chinith, and the CamAnt Technology team for their help with the Let's Read! E-book Hackathon, which took place in Phnom Penh on 18 September 2016.

© The Asia Foundation, 2016. Some rights reserved.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 Licence (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). You are free to share (copy and redistribute the material in any medium or format) and adapt (remix, transform, and build upon the material) this work for any purpose, even commercially. The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the following license terms:

Attribution: You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.